



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 793/2021
08.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Душан Поповић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства одбране, коју заступа Војно правобранилаштво, ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2380/20 од 20.10.2020. године, у седници одржаној 08.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2380/20 од 20.10.2020. године.

Образложење

Првостепеном пресудом Основног суда у Бачкој Паланци П 109/20 од 06.07.2020. године је утврђено да је тужилац путем одржаја стекао право својине на некретнинама уписаним у ЛН .. КО ..., како је изреком наведено, па се дозвољава тужиоцу да се по основу ове пресуде укњижи као власник на наведеним непокретностима, што је тужена дужна признати и трпети. Утврђено је и да даном стицања својине тужиоца, престаје право коришћења на непокретностима у корист Министарства одбране РС, што је тужена дужна признати и трпети. Обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 226.850,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2380/20 од 20.10.2020. године, одбијена је жалба тужене и потврђена првостепена пресуда. Одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде, донете у другом степену, тужена је изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. а посредно указује на погрешно утврђено чињенично стање, погрешне примене материјалног права с предлогом да се о ревизији одлучује у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. и 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/2014, 78/18), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а о дозвољености и основаности ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног касационог суда, услови за примену института посебне ревизије из члана 404. ЗПП у овом случају нису испуњени. Не постоји потреба за уједначавањем судске праксе у погледу стицања својине одржајем, применом чланова 20, 21, 28. и 72. Закона о основама својинскоправних односа. Наиме, испуњеност услова за примену института одржаја решава се у сваком конкретном случају, зависно од конкретне чињеничне и правне ситуације, па не постоји потреба за уједначавањем судске праксе или разматрања питања од општег интереса. При том, приложена судска одлука уз ревизију не указује да је на другачији начин одлучено у истој или сличној чињеничној ситуацији.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена, јер је изјављена против пресуде против које се по закону не може поднети.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Првостепени суд је, у уводу пресуде, означио вредност предмета спора у износу од 1.600.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору ради стицања својине, у коме вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе 15.04.2019. године, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, применом чланова 404. став 2. и 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**